

det øgede tidsforbrug til at være ½ time pr. måned, mens den anden virksomhed anslog det til 1½ time pr. måned.

Den ene virksomhed anførte, at de evt. ville føle sig presset til at skulle øge annonceringen, og at de i hvert fald skulle bruge mere tid på at følge med i kollegernes annoncering.

Også den anden virksomhed anførte, at de skulle bruge mere tid på at overvåge og vurdere kollegernes reklamer. Denne virksomhed mente iøvrigt ikke, at der var et behov for at reklamere.

Den tredje virksomhed beskrev, hvorledes lovforslaget for nogle fysioterapeuter ville medføre begrænsninger i adgangen til at reklamere, da lovforslaget kun tillader reklamering med specialistanerkendelse, hvilket fysioterapeuter ikke kan opnå. Dette betyder for fysioterapeuter, at de ikke fremover ville kunne annoncere med særlige interesseområder.

Lovforslaget om reklamering for sundhedsydelser indeholdt kun få bemærkninger om de erhvervsøkonomiske konsekvenser. Man kunne ikke afvise, at adgangen til at reklamere ville have erhvervsøkonomiske konsekvenser, men det var imidlertid svært at præcisere indholdet af konsekvenserne, bl.a. fordi lovforslaget indebar både udvidelser og indskrænkninger i reklameringsadgangen. Denne bemærkning er i overensstemmelse med Testpanelets besvarelser, da det var meget svært at konkludere på det grundlag, der er opridset ovenfor, fordi det kun er meget få virksomheder, blev berørt af lovforslaget.

4. Lov om reklamering for medicinsk udstyr

14 virksomheder modtog et spørgeskema, og i analysen indgik 12 svar.

De 12 virksomheder har vedrørende lovforslaget om reklame for medicinsk udstyr svaret, at lovforslaget enten ikke medførte nogle ændringer for virksomheden eller slet ikke berørte virksomheden.

Lovforslaget om reklame for medicinsk udstyr indeholdt derfor ingen bemærkninger om Testpanelets vurderinger.

5. Lovforslaget vedrørende justering af personalegodebeskatningen

119 virksomheder modtog et spørgeskema, og i analysen indgik 64 besvarelser. 15 virksomheder svarede, at de ikke blev berørt af lovforslaget, og heraf oplyste de tre, at det var fordi, fri bil og telefon var de eneste personalegoder, de ydede.

Ni virksomheder anslog, at lovforslaget ville medføre en merbelastning, mens ni andre mente, at der var tale om en lettelse af de administrative byrder. To virksomheder anførte, at loven på kort sigt ville medføre en merbelastning, men at den på lang sigt ville medføre en lettelse.

39 virksomheder vurderede, at lovændringen ikke medførte, at der skulle udføres nye administrative opgaver eller ændres i arbejdsgangene.

Syv virksomheder anførte, at lovændringen ville medføre nye arbejdsopgaver. Heraf svarede de fem, at personalegoder stadig løbende skal registreres beløbsmæssigt for hver medarbejder samt at der skal opgøres en samlet værdi pr. medarbejder for personalegoderne. Tidsforbruget herved blev anslået til mellem 2 min. og 2 timer årligt. Det anførtes desuden, at der også skal registreres og kontrolleres i forbindelse med arbejdstagere med flere arbejdsgivere.

Ni virksomheder vurderede, at loven ville medføre nogle arbejdsmæssige lettelser. Et par virksomheder svarede, at de faste retningslinier med et fast beløb og fjernelse af småposter som beskatningsobjekter ville medføre en lettelse.

To andre virksomheder omtalte en lettelse i form af, at der ikke længere skal kontrolleres og opgøres vedr. den ansattes arbejde hjemme på en pc'er stillet til rådighed af arbejdsgiveren. Besparelsen blev anslået til 5 min. årligt pr. ansat.

En virksomhed anslog en besparelse på ca. 2 timer årligt ved gennemgangen af lønsedler og bilag. En anden virksomhed anslog en tidsbesparelse på 1 time om måneden i forbindelse med en frikortsordning i det pågældende firma.

Otte virksomheder svarede, at loven ville påvirke virksomhedens udgifter til service og rådgivning. Nogle anførte, at det ville blive en opgave for revisor at kontrollere, om beløbsgrænsen på 3900 kr. (for 1997) er overskredet. Det nævntes også, at lovændringer normalt vil medføre yderligere omkostninger i indkøbsperioden (af nogle anslået til 1 time og 500 kr.), men at udgifterne ved dette lovforslag ville være beskedne.

Nogle virksomheder havde forslag til, hvorledes loven kunne udformes på en mere hensigtsmæssig måde. En virksomhed påpegede, at kun beløb, der overskrider grænsen, skulle beskattes, mens en anden foreslog afskaffelse af bundgrænsen til fordel for en liste med goder der beskattes og goder der ikke beskattes. Ende-